บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยนี้มีความมุ่งหมายที่จะศึกษาปัญหาของครูพลานามัยในการใช้หลักสูตรหมวดวิชาพลานามัย ประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย ฉบับปี พ.ศ. 2518 ของโรงเรียนรัฐบาลในเขตการศึกษา 2

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม ซึ่งสอบถามครูพลานามัย จำนวน 23 คน ที่สอนในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตการศึกษา 2 ปรากฏว่าได้รับแบบสอบถามคืนมาทุกคน คิดเป็นร้อยละ 100

การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้วิธีหาค่าร้อยละ

สรุปผลการวิจัย

1. ปัญหาเกี่ยวกับสถานภาพของครูผู้สอน

พบว่าครูพลานามัยส่วนมากเป็นชาย มีประสบการณ์ในการสอน 1 ถึง 5 ปี สอนสัปดาห์ละ 16 ถึง 20 คาบ สอนทั้งมัธยมศึกษาต้น และมัธยมศึกษาตอนปลาย

2. ปัญหาเกี่ยวกับการใช้หลักสูตร

พบว่าครูพลานามัยต้องการให้แยกวิชาพลศึกษา และสุขศึกษาออกจากกัน เพื่อสะดวกในการวัดผล และเพิ่มจำนวนคาบให้มากขึ้น และต้องการให้ทางโรงเรียนเตรียมบุคลากร เอกสาร คู่มือ และประมวลการสอนทางวิชาพลานามัยให้มากกว่านี้

3. ปัญหาเกี่ยวกับจุดประสงค์ของหลักสูตร

พบว่าครูพลานามัยมีความเห็นสอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตรที่วางเอาไว้ เพราะจะทำให้ผู้เรียนได้ประโยชน์ตามจุดประสงค์ที่วางไว้

4. ปัญหาเกี่ยวกับเนื้อหาวิชา

ทางพลศึกษา ส่วนมากได้จัดสอนวิชาบังคับในหลักสูตร คือวิชาแฮนด์บอลมากที่สุด

ทางสุขศึกษา ต้องการให้เพิ่มจำนวนคาบให้มากขึ้น เพื่อจะได้สมดุลย์กับเนื้อหาวิชา

5. ปัญหาเกี่ยวกับอุปกรณ์ และเครื่องอำนวยความสะดวก

พบว่าอุปกรณ์การสอน สนาม วัสดุ และสิ่งอำนวยความสะดวกของกิจกรรมพลศึกษาไม่เพียงพอ

6. ปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผล

ครูพลานามัยมีความเห็นว่าเกณฑ์การวัด และประเมินผลวิชาพลานามัยเหมาะสมดีอยู่แล้ว ซึ่งครูพลานามัยมากถึงร้อยละ 75.00 เห็นว่าการวัดผลโดยแบ่งคะแนนตามเกณฑ์ต่าง ๆ เหมาะสมดีแล้ว และมากถึงร้อยละ 35.00 ซึ่งมากที่สุดเห็นว่าเกณฑ์การแบ่งระดับคะแนนก็เหมาะสมดี จึงเห็นว่าวิธีการวัดผลและประเมินผลวิชาพลศึกษายังมีความเหมาะสมที่จะใช้ต่อไป

อภิปราย

จะเห็นว่าการจัดเนื้อหาวิชาพลศึกษาที่เป็นวิชาบังคับในหลักสูตรยังไม่เหมาะสม เพราะขาดการพิจารณาถึงหลักการเลือกเนื้อหาวิชาพลศึกษา ซึ่ง วิลเลียมส์ [12] (Jesse Feiring Williams) กล่าวถึงการเลือกเนื้อหาวิชาพลศึกษาว่า ควรมีหลักการพิจารณา 7 ประการคือ ประการแรกเนื้อหาวิชานั้นควรมีคุณค่า ประการที่สองเนื้อหาวิชาควรสอดคล้องกับความในใจของผู้เรียนและท้องถิ่น ประการที่สามคำนึงถึงประโยชน์ที่ได้จากการเรียนการสอนเนื้อหาวิชานั้น ประการที่สี่ควรคำนึงถึงความพร้อมในเรื่องบุคลากร อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก เอกสารคู่มือการเรียนการสอน และความพร้อมของผู้เรียน ประการที่หก ควรคำนึงถึงความปลอดภัยในการเรียน ประการที่เจ็ดควรคำนึงถึงสัมฤทธิผล

---

[12] Jesse Feiring Williams, Principles of Physical Education, (Philadelphia : W.D. Saunders Company, 1964), p.351

ที่จะได้จากการเรียนเนื้อหาวิชานั้น นอกจากนี้ เฮอร์แมน และ ออสเนส [13] (Don Herman and Wayne Osness) ได้เสนอแนะว่า การจัดเนื้อหาวิชาพลศึกษาควรจัดเพื่อสนองความต้องการของนักเรียนให้มากที่สุด ฉะนั้นในการเลือกวิชาพลศึกษาเป็นวิชาบังคับนั้น จึงน่าจะคำนึงถึงหลักการดังกล่าวอย่างยิ่ง

วิชาสุขศึกษา ผลการวิจัยพบว่า ครูสุขศึกษาส่วนมากไม่มีปัญหาเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาสุขศึกษาในหลักสูตร ฯ แสดงว่าเนื้อหาวิชาสุขศึกษาในหลักสูตรมีความเหมาะสมดี

ข้อเสนอแนะ

1. ควรแยกวิชาพลศึกษาและสุขศึกษาออกจากกัน เพราะวิชาแต่ละวิชาย่อมมีลักษณะที่แตกต่างกัน เป็นการสะดวกในการสอนและการวัดผล

2. ควรกำหนดคาบของสุขศึกษาให้มากกว่าเดิมเพื่อให้สมดุลย์กับเนื้อหาวิชา

3. ผู้บริหารโรงเรียนควรจัดหาเอกสารคู่มือหลักสูตร และประมวลการสอนให้เพียงพอ เพื่อครูจะได้ศึกษาค้นคว้า อันจะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอน

4. ควรปรับปรุงเนื้อหาวิชาบังคับของพลศึกษา เพราะบางวิชาไม่เหมาะสมกับนักเรียน เช่น วิชาแบดมินตัน ซึ่งใช้อุปกรณ์สิ้นเปลืองมาก ควรจัดให้เป็นวิชาเลือก

5. วิชาที่ควรจัดไว้ในหมวดวิชาบังคับคือวิชา บาสเกตบอล วิชาวอลเลย์บอล ฟุตบอล กิจกรรมเข้าจังหวะ วิชากรีฑา วิชากระบี่กระบอง วิชาแฮนด์บอล วิชายิมนาสติก และวิชาตะกร้อ

6. ผู้บริหารโรงเรียนควรจัดหาอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวกวิชาสุขศึกษาให้เพียงพอ

7. การวัดและการประเมินผล ควรกำหนดให้โรงเรียนวัดโดยรวมกลุ่มโรงเรียนเพื่อเป็นการควบคุมประสิทธิภาพของการเรียนการสอนให้ได้มาตรฐานเดียวกัน

---

13 Don Herman and Wayne Osness, "A Scientific Curriculum Design for High School Physical Education," Journal of Health Physical Education and Recreation, (March, 1966), p.26